

Forskellige Spørgsmaal.

Som omhandlet i Beretningen for den 11. Forsamling, Side 87, vedtog denne Forsamling en Række Regler for *Opretholdelsen af Luftfarts- og Automobilforbindelser* mellem Folkeforbundet og Medlemmerne i Krisetider. Ifølge den vedtagne Beslutning skulde Generalsekretæren forhandle med de enkelte Medlemmer om Anerkendelse af de vedtagne Regler og aflægge Beretning til den 12. Forsamling. Af de Oplysninger, der forelagdes for 3. Udvalg, fremgik det, at de af den 11. Forsamling vedtagne Regler straks kunde bringes til Anvendelse, hvis det blev nødvendigt. Ganske vist havde enkelte Stater endnu ikke svaret, men der var næppe Grund til at vente Vanskeligheder fra deres Side. Det oplystes endvidere, at Raadet havde vedtaget et af det raadgivende Samfærdsels- og Transitudvalg i Forbindelse med den internationale Luftfartskommission udarbejdet Forslag om Regler for Identificering af Luftfartøjer, der anvendes i Forbundets Tjeneste i Krisetider.

3. Udvalg drøftede ogsaa et Forslag om en *Lufthavn* ved Forbundets Sæde til Brug for dette i Krisetider. Spørgsmaalets tekniske Sider var undersøgt, men tilbage stod endnu Ordningen af forskellige ikke-tekniske Spørgsmaal med den schweiziske Regering, i hvilken Anledning den nærmere Behandling af Sagen udsattes til næste Aar.

Spørgsmaalet om Ikrafttrædelsen af *Protokollen af 14. September 1929 angaaende Ændringen af Domstolens Statut* drøftedes i 1. Udvalg. Den 11. Forsamling vedtog, da det viste sig, at Protokollen ikke, som oprindeligt bestemt, kunde træde i Kraft den 1. September 1930, at den skulde træde i Kraft, naar de nødvendige Ratifikationer forelaa. Rapportøren angaaende dette Spørgsmaal forklarede nærmere, at dette skulde forstaaes saaledes, at Protokollen ikke kunde træde i Kraft, førend den var ratificeret af alle de Stater, der havde ratificeret Protokollen af 1920 om Domstolens Statut. Det oplystes, at der nu

kun manglede nogle faa Staters Ratifikation, og den 12. Forsamling gentog derfor ogsaa i Aar Ønsket om, at disse Stater snarest vilde ratificere. 1. Udvalg behandlede ogsaa de Forbehold, Cuba havde taget ved Ratifikationen af Protokollen af 1929, navnlig angaaende den ny Formulering af Statutens Art. 23, der tilsigter at gøre Domstolen mere permanent. Dette Forbehold havde en Række Stater erklæret ikke at kunne godkende, og Cubas Repræsentant i 1. Udvalg afgav i denne Anledning Meddelelse om, at den cubanske Regering havde til Hensigt at foreslaa Senatet at trække Forbeholdet tilbage. Denne Meddelelse tog Forsamlingen til Efterretning, idet den udtalte sin Tak for den gode Villie, den cubanske Regering derved havde lagt for Dagen.

I Lighed med, hvad der tidligere har fundet Sted, foreslog Tyskland ogsaa i Aar, at Forbundets Virksomhed angaaende *Mindre-talenes Beskyttelse* henvistes til Behandling i 6. Udvalg. Her fremhævede *Curtius* Spørgsmaalets Vigtighed. Han meddelte, at Raadets Mindretalskomitéer i det forløbne Aar havde haft et stigende Tal af Petitioner til Behandling. Man havde i Fjor godkendt Mindretalenes Ret til at henvende sig til Raadet, idet man dog var enig om, at Raadsmedlemmerne ikke skulde give sig af med vage og ubegrundede Klager. Der maatte sørges for, at de, der indsendte Klager, ikke derfor blev fortrængede i deres Land. De, der indgav Petitioner, fik ikke Svar paa deres Klager, kun Meddelelse om, at disse var modtagne, og de fik ikke Lejlighed til at svare paa Regeringernes Bemærkninger paa deres Klager. Han haabede, at Raadets 5-Mands-Komitéer hyppigere vilde skaffe sig Klagernes Svar paa Regeringernes Bemærkninger, hvilket vilde øge Mindretalenes Tillid til Proceduren. Ligeledes henstillede han, at 5-Mands-Komitéernes Undersøgelser i stigende Grad blev offentliggjort. Grev *Apponyi* sluttede sig for Ungarns Vedkommende til Dr. Cur-